

Nuotion liekit tanssivat villisti ilmassa ja savu kohosi kohti taivasta. Tammenterhot poksattelivat liekkien loimussa osan pudotessa nuotioon kadoten sen lämpimään syleilyyn. Tuli ja mustaherukkaviini lämmittivät oravia tuona viileänä kesäyönä, jonka taianomainen sinfonia kohosi oravien päähän yhtä nopeasti, kuin savu kohosi taivaalle. Hämärä tähtien ja tulenlieskojen tuoma villi valo loi kiihottavan tuoksahduksen vaarasta, johon meren aaltoileva hyrinä vastasi rauhoittavasti. Hiekka hieroi oravien jalkapohjia ja he nauroivat. He eivät nauraneet, jonkin humoristisen juonenkäänteeseen seurauksena, vaan he nauroivat onnesta. He nauroivat vapaudesta. Ja lopulta he nauroivat tuon kesäyön taiaa. Yksi orava istui kuitenkin hiljaa itsekseen. Orwill siemaili viiniä lieskojen roihutessa ja oli hiljaa muiden nauraessa. Hän lisäsi puita nuotioon ja varmisti, että tuli ei päässyt sammumaan. Muut tanssivat ja nauroivat. Kuin liekit he pyöriivät ympäriinsä luoden valoa toisiinsa, kohoten kohti taivasta ja kimmeltäviä tähtiä. Orwill sen sijaa katsoi muiden tanssia ja paloi sisältä. Vain murto-osa vahvasta puusta, joka hän oli ollut makasi nyt liekeissä haihtuen savuna ilmaan. Hän saattoi vain katsoa tulen liekkien roihuntaa ja haikailla päästä mukaan tuohon villiin tanssiin, mutta kohotessaan kohti valoa hän haihtui ja katosi. Siitä huolimatta pelkkä katse, haikaus lieskojen kuumaan tanssiin lämmitti häntä. Orwill katsoi toisia oravia ja joi lasinsa tyhjäksi. Lydia tanssi muiden oravien joukossa ja hiekka hyppelehti ympäri maata. Häntä nauratti. Hän nauroi niin, että sekosi välillä askelissaan tai oli jopa kaatua. Mustaherukkaviinillä oli osansa tässä ja Lydian naama ei punoittanut pelkästään tanssin takia. Sama ilmiö oli havaittavissa myös muiden oravien kasvoilla ja askelissa. Liekit roihusivat ja kukoistivat. Tanssiessaan Lydia vilkaisi välillä Orwillin suuntaa ja koki hieman sääliä tuota yksinäistä oravaa kohtaan. Utterasti tuo yksin istuva orava piti tulta yllä ja varmisti, että se ei sammuisi. Välillä Lydian teki mieli kutsua Orwill mukaan tanssimaan, mutta tanssiaskelten villi koreografia sai hänet pian unohtamaan tuon liekkienvartijan ja hän jatkoi tanssiaan. Yksin istuva Orwill korkkasi uuden viinipullon ja otti aikaisemmin tuleen laittamansa tammenterhot pois liekeistä. Osa terhoista oli kadonnut tuleen, mutta loput olivat kypsiä. Orwill narskutti terhoja ja joi samalla viiniä. Hän lisäsi pari halkoa nuotioon ja jatkoi syömistä ja juomista. Istuen yksin liekkien loimussa.